

Bilag 2.

Udkast

udarbejdet af et mindretal indenfor flertallet (Aksel Møller og Tesdorpf)

1. Det er mindretallets mening, at den gældende fremgangsmåde ved fastsættelse af producentpriserne opretholdes (gennemsnitsekспортprisen).

2. De foreløbige tilskudsordninger til et samlet beløb på 240 mill. kr. gennemføres ikke, bortset fra det beløb, som er nødvendigt for at sikre, at forbruget ikke overgår fra sigtebrøds mel til hvedemel.

Virkningen af disse tilskudsordningers bortfald bliver, at forbrugerpris og producentpris falder sammen.

3. De hidtil ved tilskudsordningerne gjorde bestræbelser for at reducere befolkningens udgift til levnedsmidler bør efter mindretallets mening fremover løses som en social-politisk foranstaltning. Mindretallet mener derfor, at der bør ydes et kontant tilskud til forsørgere med børn i forhold til antallet af børn i familien.

Tilnærmelsesvis kan følgende beregning opstilles:

De af landbrugsministeren foreslåede tilskudsordninger på 240 mill. kr. svarer til et tilskud på 60 kr. pr. indbygger.

Mindretallet mener derfor, at en rimelig hjælp til forsørgerne vil kræve et kontant tilskud på 120 kr. pr. barn. Dette vil sige, at en familie på 2 voksne og 1 barn får dækning for $\frac{2}{3}$ af udgiftsstigningen, en familie med 2 voksne og 2 børn („pristalsfamilien“) får nøjagtig dækning for udgiftsstigningen, medens familier med et større børneantal får mere end dækning for udgiftsstigningen. Denne sidstnævnte virkning er ud fra mindretallets synspunkt ikke betænkelig, eftersom mindretallet må mene, at de børnerige familier under de gældende økonomiske forhold er blevet ringere og ringere stillet. Endvidere vil det ses, at den omstændighed, at der for en familie med 2 voksne og 2 børn ydes et kontant tilskud nøjagtigt svarende til udgiftsstigningen, vil bevirke, at pristallet ikke kommer til at notere noget udslag ved omlægningen.

Hvis børnetallet tilnærmelsesvis sættes til 1 mill., vil et tilskud på 120 kr. pr. barn medføre en udgift for staten på 120 mill. kr.

4. Mindretallet er sig bevidst, at den foreslåede fremgangsmåde må medføre tilsvarende reguleringer af den sociale lovgivnings satser for alders- og invaliderente-modtagere.

Udgiften hertil vil med en forhøjelse på 60 kr. pr. modtager belaste statens finanser med et beløb på ca. 18 mill. kr.

5. I stedet for den foreslåede udgiftssum på 240 mill. kr. kræves der altså efter mindretallets tanke kun et beløb på ca. 120 mill. kr. + ca. 18 mill. kr., ialt ca. 138 mill. kr. Besparselsen er således ca. 102 mill. kr.

6. Det er mindretallets tanke, at andre tilskudsordninger såsom tilskud til sukker, tekstilrabatmærker og smørrabatmærker efterhånden afvikles efter de samme linier.

7. Det er mindretallets hensigt, at den indvundne besparelse skal komme befolkningen til gode igennem lettelser i det nuværende skattetryk, således f. eks. at de